

1) когато е нарушенъ точния смисълъ на закона и неправилно е истълкуванъ при опрѣдѣляване пристѣпното дѣяние и родътъ на наказанието;

2) когато сѣ нарушени обрядитѣ и формитѣ, които сѣ толкова сѣществени, щото безъ тѣхното съблюденіе не е възможно да се признае, че присѣдата има сила на едно сѣдебно рѣшеніе, и

3) когато сѣ нарушени прѣдѣлитѣ на вѣдомството или на властѣта, които законътъ прѣдоставя на сѣдебното учреденіе.

Чл. 570. Ако при производството на дѣлото не сѣ станѣли нарушение на обрядитѣ и формитѣ, които би докарали отмѣнението на присѣдата, но при всѣ това по поводъ на жалбата или протестътъ се признае за неправилно само прилаганието на законътъ относително до наказанието на осѣдѣний; то върховний кассационенъ сѣдъ, като указва тая неправилностъ, и като отмѣнява едно подобно опрѣдѣленіе на сѣдътъ, може, безъ измѣненіе на наказанието, ако е назначено сѣщото, което прѣдвижда законътъ, но не по оня членъ отъ наказателния законъ, който е показанъ въ присѣдата, непосредственно самъ да поправи нарушението на законътъ и неправилното му приложение.

Чл. 571. При съвокупността на прѣстѣпления, неправилното прилаганіе на закона къмъ по-малко важното прѣстѣпно дѣяніе, когато това обстоятелство не е могло да има влияние върху назначението на наказание за по-важното прѣстѣпление, не трѣбва да служи за поводъ да се отмѣни присѣдата.

Чл. 572. Ако бѣде постановена присѣда несъгласно съ въпросния листъ на сѣда съ сѣдебнитѣ засѣдатели; или